

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Előkészületek.

Pécs, 1898. május 27.

A provizorium javaslat tavalyi tárgyalásakor a képviselőház elfogadott egy határozati javaslatot, mely a kormányt utasította, hogy tegye meg az előkészületeket az önálló gazdasági berendezésre, hogy a provizorium sikertelen letelte esetére az minden további tétovázás nélkül életbe léptethető legyen.

Mondják, hogy a kormány ezeket az előkészületeket meg is tette; felhívta a szaktestületeket az önálló vámterület berendezése tárgyában véleményadásra, kidolgoztatta a miniszteriumban a magyar autonom vámtarifát, sajtójában rettenetesen fenyegetőzött, hogy ha a Reichsrath be nem adja a derekát, okvetlenül felállítja a vámsorompót az osztrák határon, mert sem a már beterjesztelt kiegyezési javaslatokon változtatni nem enged, sem pedig újabb provizoriumba semmi szín alatt bele nem megy.

A naivabb politikusok mindezen nagyon megőrültek, mert szentül meg voltak róla győződve, hogy ezek a nagy garral hirdetett előkészületek csakugyan arra a célra szolgálnak, a melyet a képviselőház határozata a kormánynak kitűzött, hogy t. i. a mostani provizorium eredménytelen lejárta esetére önálló gazdasági berendezésünknek semmi akadályja ne legyen s azt minden további huzavona nél-

kül újvire tényleg életbe is léptethessük. Az osztrák viszonyokat figyelembe véve, a melyek eleve kizárják, hogy a beterjesztett kiegyezési javaslatokat újévig, de bármikor is azontul elfogadják, már a kormánypárti keblek is dagadozni kezdtek a reménységtől, hogy a magyar állam önállósága, a mely utóvégre még az utolsó magyar mameluknak is legtitkosabb szive vágyát képezi, legalább a gazdasági téren érvényesülni fog, még pedig oly módon, a mely az udvari kegy sugarait a magyar kormánypárttól el nem térítheti, mert a gazdasági különválás nem a magyar parlament renitenciájának, hanem az osztrákok határozott ellenzésének a műve.

Akik azonban ismerik az összbirodalmi eszméért lelkesülő udvari politika szívósságát s a magyar kormányoknak e politika iránt mindenkor tanusított feltétlen hódolatát, azok egy pillanatig sem kétségeskedtek a felől, hogy a kormánykörökből eredő minden önállósítási láрма egészen másfelé céloz, mert a gazdasági különválásból mindaddig, míg a magyar kormány az udvari körök akaratának egyszerű végrehajtó közege, a magyar parlamenti többség pedig ennek a kormánynak mindenre kész engedelmes eszköze, soha nem lesz semmi.

A különválás összes előkészületei, életbeléptetésének minden nagy hangú hirdetése nem volt másra való, mint megijeszteni az osztrák parlamentet, hogy a

különválás s ezzel az egyetlen osztrák gyarmat elvesztésének fenyegető veszedelmét csakugyan komolynak lássa s ez hajlandóvá tegye a beterjesztett kiegyezési javaslatok elfogadására.

De az osztrákok nem ijedtek meg; tudják ők jól, hogy bármit is cselekedjenek s Magyarországgal szemben bármilyen követeléseket is támasszanak, az udvar a különválást mindig ellenezni fogja, a magyar parlament többsége pedig mindig meg fog hajolni az udvar kívánsága előtt. A magyar kormánynak minden különválasági fenyegetése dacára sincsen az osztrák Reichsrathban egyetlen párt sem, a mely a kiegyezési javaslatok elfogadására, úgy a mint előterjesztve lettek, hajlandóságot mutatna.

Az előkészületekkel és fenyegetésekkel megpróbált manőver csütörtököt mondott; most már olyan módozatokról kellett gondoskodni, hogy a gazdasági közösség ennek dacára is fentartható legyen. Erre először is időt kellett nyerni, a mi csak egy újabb provizorium létesítésével lehetséges; az így nyert időt pedig arra kell fordítani, hogy a kiegyezési javaslatokat az osztrákok szája ize szerint módosítsák s így biztosítsák azok elfogadását a Reichsrathban; a magyar országgyűlés, az nem számít, annak *muszáj* elfogadni azt, amit eléje terjesztenek, mert az már így van berendezve.

Persze azok után az esküdözések után,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Évfordulón.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája.

Ma két éve, hogy Mariska meghalt. Az én szép, szerető nővérem; meghalt, hirtelen jött betegség kérélelhetetlen hatalmától leverve.

S ma egy éve, hogy szivemben feltámadt a szerelem, hogy egy idegen férfi képét véstem a lelkembe, nevét az ajkamra. Ez a szerelem is hirtelen jött, mint Mariska betegsége s talán lever engem is, mint leverte őt a halál hatalma. Talán — — de még sem így történt!

Ma tehát gyászt és ünnepet kell ülnöm.

Ma halt meg, a ki testvérem volt és ma ebredt fel szivemben az első szerelem. Az első szerelem, mely szintén ő, mint a halálos betegség: ha csalódik, ha viszonzásra nem talál, vagy ha megcsalják, ha kijátszák és azután eldobja az, a ki iránt felébredt.

És ez az első szerelem a legboldogtalanabb akkor, ha nem tudjuk, viszonozza-e az szerelmünket, kiért mi akár életünket, túlvilági üdvösségünket is odaadnánk? Ha nem tudjuk, hogy igazán viszonozza-e szerelmünket, vagy csak játszik velünk, mint játszani szok-

tak a szerelmes kisleánnyal, a ki csak szeret s másra, a jövőre, nem gondol.

Hát a kit én szerettem, arról sem tudtam, hogy szeret-e? A ki iránt első szerelmem ezelőtt egy évvel lángra lobbant, annak viszonzszerelmét nem ismertem soha. Csak úgy bánt velem, mint egy ábrándos, szerelmes kis leánnyal, a kivel nem szokás komolyan beszélni a szerelemről.

Pedig gyakran olyan szemekkel nézett rám, melyektől szinte megijedtem; mert valami különös láng, valami égető tűz csapott belőlük arcomra és a véremet lázas forrongásba hozta.

Egy pillanatig tartott azonban mindez. Azután ismét csak tréfált velem; s tréfált még akkor is, mikor messze útra indulván, elbucszott tőlem.

— De már csak ad egy bucsucsókot? Ki tudja, mikor látjuk egymást?

Szólt hozzám és megfogta a kezemet.

— Nem, nem! Mit gondol? Tiltakoztam én s két kezemmel elfödtem az arcomat, melyet forró pirosság öntött el.

Ő azonban lefejtette két kezemet az arcomról, puha, meleg kezeivel s aztán egy forró, égető csókot nyomott lázas ajkaimra.

A szivem dobogott, erősen lüktetve, a boldogságtól; de azért arcomra két nehéz könnyesepp gördült szemeimből, melyek előtt elsötétedett a világ.

— Nos, csak nem haragszik?! Hiszen

tréfa volt az egész! No, ne sirjon, maga jó kis leány!

Kérlelt erre, de én nem mertem többé ránézni. Két szép kék szeméből valami bűvös tűz szállt felém s azt hittem, az a két szem lelkembe lát és ki akarja onnan rabolni a szivemet, a hitemet, a nyugalمامat és tiszta lelkiismeretemet.

Egyszerre Mariska jutott eszembe. Láttam a halálos ágyon, hallottam utolsó szavait:

— Legyetek boldogok; nagyon boldogok!

Istenem, hát az lesz-e én? Ad-e boldogságot a szerelmem? Hiszen akit szeretek, az ime most megcsókolt s e csók gyönyörűséggel volt tele s félelemmel töltött el. Mért nézett reám azokkal a lángoló, bűvös szemekkel? Mért éreztem csókja után, mintha bünt követtem volna el? Mért hittem, hogy a szivemet akarja elrabolni, hogy a tiszta, nyugodt lelkiismeretemtől akarna megfosztani?!

Már magamra hagyott, mikor még mindig ezen tépelődtem. Kimentem aztán a temetőbe, Mariska sirjához. Ő tőle kértem feleletet kérdéseimre: ő tőle vártam enyhülést bánatomban.

Mert bánatom volt. A kit szerettem, az első szerelem hevével, megcsókolt és elhagyott. És bántam ezt a csókot, a mit úgy rabolt tőlem; de éreztem azt is, hogy ha sokaig úgy nézett volna rám lángoló, bűvös

hogy újabb provizoriumról már szó sem lehet, az ország, de főleg a külföld közvéleménye előtt a kormány és pártja kissé feszélyezve vannak nyomban az ellenkezőjét megcselekedni annak, a mire az imént még hitelték, de nem hiába tették meg kormánypárti bölcsességnek a furfangot, Bánffy báró vállalkozott ennek segélyével olyan helyzet teremtésére, a melyre rá lehet majd fogni, hogy annak kényszerítő hatalma parancsolja az újabb provizoriumot.

Tavaly még minden tekintet nélkül az osztrák parlamenti viszonyokra tárgyalhatta a közös intézkedéseket igénylő kérdéseket, mint a cukorprémiumot, provizoriumot s az idén már skrupulusok szállták meg, hogy minek is tárgyalassa a kiegyezést előbb, míg azokat a Reichsrath nem tárgyalja. Elodázta tehát a 19 kiegyezési javaslat tárgyalását őszre, jól tudván, hogy ezeknek letárgyalása újévig, a mostani provizorium lejártáig, teljesen lehetetlen, hiszen tavaly egyetlen javaslatával, a provizoriummal, is kifogyott az időből.

Tegnap aztán összeültek az osztrák és a magyar miniszterek, hogy kifőzzék a közösség további fentartásának tervét s ebben, mint a Neue Freie Presse írja, Thun gróf oda nyilatkozott, hogy szilárd szándéka mindent elkövetni, hogy a Reichsrath már az ősz első napjaiban megkezdje a kiegyezési javaslatok érdemleges tárgyalását. Ezzel szemben a magyar kormány képviselői azt a kijelentést tették, hogy ha a Reichsrath a tényleg megkezdendő tárgyalásokat az év végeig technikai okokból be nem fejezhetné, csak akkor lehetne Magyarország és a szabadelvűpárt abban a helyzetben, hogy egy újabb provizoriumot keresztül vigyen.

Minden gondosan és tervszerűen van tehát előkészítve, hogy kifogyjunk az időből; a kiegyezési javaslatokat a kormányok előzetes megegyezés szerint csak olyan időben bocsátják parlamenti tárgyalásra, a

tekintetével, mint e csók után egy pillanatra, odahullottam volna erős karjai közé és nem bántam volna, ha akár halálra is csókol.

Ez a bánat este is kísért s mikor pihenni tértem, akkor is velem volt.

Végre elaludtam.

Az álom istene megkönyörült rajtam és nyugalmat adott a nehéz megpróbáltatás után. És álmodtam.

Azt álmodtam, hogy egy nagy, komor, sárga házban jártam, hol a rabok laktak. Sorba jártam szűk celláikat, mindegyikbe betekinttem; de mindenütt csak a bünt, a visszaretentő bünt láttam. Egy nagy folyosó végén végre egy cellához értem, melynek vasajtáját mikor az ör kinyitotta előttem, nem léptem vissza küszöbéről, hanem a szájalommal szivembensiettem be ahhoz, a ki ott ült egy sarokban, a cella szegény lakójához.

Fiatal, tizenhét éves leány volt ez. Tenyerébe hajtva fejét ült ágya szélén s csak lépteim zajára tekintett fel. Nagy, fekete szemek voltak; leomló szőke haja leért a földig; hófehér arca felett, magas homloka alatt fekete szemöldök árnyalták megtört lényü szeméit.

Olyan volt, mint egy szenvedő angyal. Angyal a börtönben: lehetséges-e ez?

És nem tudtam elhagyni szó nélkül.

Odamentem hozzá; leültem mellé és megfogtam picit, hideg kezét. Rám nézett.

mikor annak befejezése újévig már technikai okokból is lehetetlen lesz: akkor aztán elő fog állni Bánffy s kijelenti, hogy bár elvileg ellensége minden újabb provizoriumnak, de mivel a folyamatban levő tárgyalások befejezésére időt adni kell s addig sem lehetünk törvényen kívüli állapotban, kénytelen újabb provizoriumot javasolni, s a többség természetesen kénytelen lesz azt meg is szavazni.

Az új provizorium alatt aztán a parlamentek befejezik a kiegyezés tárgyalásait; a magyar országgyűlés elfogadja, a Reichsrath visszaveti a javaslatokat s ezzel megszűnnek a technikai akadályok. Akkor aztán az érdemi akadályokat fogjuk elhárítani; csinálunk olyan kiegyezést, a milyent a Reichsrath is elfogad, mi elfogadunk mindent, mert ha nem fogadnók el, ránk hárulna a kiegyezés meghiusításának ódiuma s az udvar elcsapná a szabadelvű-pártot; ennek pedig — ha ég és föld összeszakad is — nem szabad megtörténnie.

Naiv hazafiak, hát álmadozzatok csak ezek után is önállóságról, külön vámterületről, magyar nemzeti bankról s több eféle álmoképekről, a melyek bizony még a törvény holt betűi közül is ki fognak pusztulni, ha még sokáig alusztok.

H i r e k.

Pécs, 1898. május 27.

Orbán föltisztelése,

vagy

hogyan ünneplik a bácskai kőszentet.

Orbán, a fagyos szentek ezen hátul járó tagja, elég tisztességben mult el és — mint halljuk — ezen magaviseletéért Palicson — a szokásos bácskai megtisztelésben részesült.

Ott áll ugyanis a gyönyörű palicsi erdőben Orbán püspöki ornátusában a feszület alatt és rettegett névnapjának előestéjén igen élénk ünneplés tárgya a kőből való fagyos szent. Természetes azonban, hogy az ünneplés programja attól függ: hogyan viseli magát a tisztelt és rettegett szent.

Láttam, hogy jólesik neki a részvét és felbátorodva szóltam hozzá:

— Mi bántja most is, szóljon? Mondja el, hogyan jutott ide? Én sajnálom szerencsétlen sorsát, nagyon sajnálom.

Ez hatott reá. És lemondó, szomorú mosolylyal szólt:

— Hát kíváncsi a sorsomra? Jól van, elmondom. Rövid história az egész. Rövid, de szomorú.

Egyet sóhajtott; egy mélyet, egy nagyot, mintha a szive akarna kiszakadni ezzel a sóhaj-tással s aztán beszélni kezdett.

— Én is voltam olyan fiatal, mint maga. Én is szerettem az első szerelem tűzével, ábrándjával, bolondulásával...

— Épen, mint én! Gondoltam ijedten. De ő tovább folytatta.

— A kit szerettem, nem illett hozzám.

Gazdag volt s én mégis megláttam őt. Fekete bajsza, kék szeme volt s az arca mintája a szépségnek. És belébolondultam a fiatal leánysziv első szerelmével. Róla ábrándoztam ébren; róla álmodtam álmaimban. Azt mondják, én is szép leány voltam. A szép Ankanak hívott mindenki. És egyszer csak meglátott ő is.

Ismeretséget kötött a szüleimmel, kiknek jól esett az olyan gazdag ember ismeretsége, mint ő. És velem is ismeretségbe jött. Csak velem beszélt tulajdonképen, ha nálunk volt.

Én meg elbódultam a szerelemtől s nem is

Ha fagy nélkül jön: gyönyörű az ünnepi program.

Ha fagyot hoz: a megtisztelés kevésbé mondható gyönyörűnek.

De akár így, akár úgy: mindenképen bácskaiak.

Az ünnepély ideje — a hajnal. A legragyóbb órák. Az ünnepélyen mindenki résztvehet, a ki bevárja itt a hajnalt, a mi nem épen utolsó multság, mert az idővizsgálás rendszeren zeneszó, pezsgő s mindenféle jó falatok mellett történik.

Ha hideg éjszaka van, a vendéglő-helyiségben üléseznek a rendező-bizottságok és ilyenkor gyakran nem egészen pontosan történik az — időmérés hőfok tekintetében. A barométer tisztét ugyanis a rendező-bizottság egy-egy tagja teljesíti és már úgy éjfél tájon, mikor az ülés parlamenti magassáig dühöng és a tagok forró csókokat váltanak és kedves nótákat üvöltönek, a 38—39 fokra felpeszgőzt mozgó »barométer« vizsgálati utjáról — ezzel számol be:

— Tyü, de kutya meleg van odakint.

Ez a jelentés nem egészen megbízható, ezért a teljes bizonyosság okáért mozgó pótbarométerek is alkalmaztatnak és ezek közt különösen bevált — a bakter, Ámbár egy ízben őt is megbízhatatlanságon kapták, amennyiben nem egészen egyenes állásban fejtette ki azon éjtelen — az időről való előadását.

Azonban valahogyan csak sikerül mégis megállapítani hajnalszóra, hogy fagygyal, dérral jött-e a szent, vagy anélkül?

Ekkor fölkerelkednek innét is, onnét is a rendező-bizottságok és ki ahogy tud, akad elég, aki csak a lábát használja, fölvonulás tartatik a kőszenthez. Ez igen hangulatos és látványos menet. Akinek a kezére nincsen azon célból szüksége, hogy a lábának siessen segítségére, ezek boros palackokat, pezsgős üvegeket és poharakat visznek azon esetben, ha Orbán ártatlanul és ártatlanul érkezett meg. A menet élén a cigányok huzzák az indulót. A menetben lógnak álmos fejjel a pincérek is és egyik másik kantát cipel. Ha Orbán jó, ha Orbán ártatlan, ezekben a kantákban is bor van.

És így halad a menet, amíg a kőszent elé nem ér. Ekkor a gyülekezet üdviválgásban tör elő és hódolva hajlong, pukkedliz a kőszobor előtt, miközben üdvözlő szónok is akad, aki némelykor hosszabbat, némelykor rövidebbet mond, legtöbbször azonban a leglágyabb Orbánnap hajnal dacára se talál hó-

kérdeztem, hogy hát ő szeret-e viszont. Egyszer azzal jött hozzánk, hogy elutazik. Azért is jött olyan szokatlan időben, mikor apám a hivatalban, anyám pedig valami kávéuzsonnán volt. És elbucszott tőlem s trefásan szólt:

— Hát kis leánykám, nem ad egy bucsucsókot?

— Épen, mint hozzám. Gondoltam ismét én s remegve vártam a szegény rab leány történetének végét.

Az pedig folytatta:

— Velem elborult a világ! O úgy nézett rám, azokkal az erős tűzű, lángoló kék szemekkel, mintha a szemével akart volna magához ölelni. És odaborultam a karjaiba s engedtem, hogy csókoljon forró ajkaival, öleljen erős karjaival s én visszacsókoltam, visszaöleltem kéjes, gyönyörteli vágyódással.

Itt pihent egy kicsit a szegény leány. Majd sietve szólt:

— Bizonyára elvette a szerelem az eszemet. De az bizonyos, hogy elaléltam a karjai között s mikor magamhoz tértem, nem volt már mellettem. És nem is láttam soha többé. Csak egyszer, mikor megesküdött mással, a menyasszonyával, a kihez akkor utazott az eljegyzésre, mikor az én ajkaimat lecsókolta, az én szerelmemet megrabolta és a gyalázatba döntött. E gyalázattól, hogy szabaduljak, mikor megszületett, ezzel a két kézzel fojtottam meg!

doló szavakat. Azaz, hogy találni csak megtalálná, de kifejezésbe önteni, hangban visszaadni ezen ünnepélyes órában nem adatik meg neki.

A szent alak ez alatt, egykedvűen nézi a hódoló társaságot nagy köszemeivel.

Mikor pedig a beszéd készen van, jön az ünnepi áldozás. Miután a köszoborral előbb brudert iszik a társaság, ki fehér, ki vörös, ki siller, ki pezsgő-borral öntözgeti le az ártatlan szentet és az békességben türi a bácskai borfürdőt. Tíz üveg pezsgőtől, két kanta bortól és egyéb flaskók tartalmától sem mozdul meg, erősen állja és erre büszkék azon férfiak és mondják:

— Nem hiába bácskai szent.

Senki a földön az ünneplés tájékán nem irigylis más a köszentet, csak a bakter és azóta, bár a bácskai bakterság se utolsó mesterség, váltig azon fohászkodik, hogy miért nem született ő is bácskai szentnek.

Azonban az irigy bakter bezzeg kisebb véleménynyel volt a dolgok iránt, amikor — aztán máskor — a programm másik részén volt sor.

Az, amelyet azon Orbán részére állapítottak meg, aki fagygyal-dérrel jön.

Ekkor is elővonul a hajnali menet és vannak ott kanták is, de a muzsika valami nagyon szomorú huz és azon kantákban és palackokban olyan folyadék van, aminek Bácskában igen csekélynek mondható becsülete van.

Odavonulnak, ki ahogy tud — de morogván a köszenthez és jelentkezik a szónok, de szerencse, hogy részint haragjában, részint egyéb okok miatt nem lévén nyelvének feltétlen ura, a megrovási kaland bizonytalan hangokban vesz el.

Azonban jön a programm másik pontja: a kanták, a palackok, melyek a köszent feje fölé borulnak haraggal és ömlik le a — kutyviz, mint a felhőszakadás . . .

Igy jár a kártevő Orbán és tán ezért jött most is bár némi haraggal, de kárt nem téve, fagyot nem hozva, hogy tán-tán igazuk volna a szomszéd gazdáknak, hogy az ő palicsi Orbánjuk lassankint egészen — elbácskaiasodik.

Napirend 1898. május 28-án.

Naptár: szombat, május 28. — Róm.-kath.: Vilmos. — Prot.: Emil. — Görög-kel. (május 16.) Heribert. — Zsidó: Schabouth ünnepe. — Nap két 3 óra 54 perckor; nyugszik 7 óra 28 perckor. — Hold két 11 óra 9 perckor délelőtt; nyugszik éjfélnél. A hold első negyede 6 óra 14 perckor délután.

Itt vad kegyetlenség ült ki a szerencsétlen teremtés arcára és felemelte két, bilincstől csörgő, sovány kezét.

— De hát kitudódott. És ide csuktak, ebbe a börtönbe.

— Szegény teremtés, szóltam én és félvén a szerencsétlentől, siettem volna kifelé.

De ő elébem állt.

— Hát tanuljon a példából maga is! Sohase szeressen ábrándozva és ne higgyen a férfi csodjának, szemei lángjának, akármilyen szép szemek is azok. Ne higgyen, mert baj lehet belőle.

És felém jött, két sovány kezével mutatva, mint mikor valakit megfojtanak.

Rémülten kiáltottam segítségért és — felébredtem.

Egy pillanat és eltűnt szivemből az ábrándos, bolondos első szerelem. Az álmok nem hazudnak s az évfordulón átél álomnak mindig különös jelentősége van.

Nálam e jelentőség kétszeres volt. Megmentette a szivemet, lelkemet és felvilágosított arról, hogy az első szerelem szenvedélye a legőbbször boldogtalanságba és csak nagy ritkán boldogságba vezet.

És elhatároztam, hogy elfelejtem első szerelmemet.

S most tanulok feledni. Nehéz egy kissé.

— Hát a második szerelmem valjon milyen lesz?!

Farkas Angola.

Időjárás: hőmérséklet 19 Celsius fok meleg; légnyomás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, enyhe idő, helyenként csapadék és zivatarok várhatók.

— **(Miniszeri köszönet.)** A vallás-és közoktatásügyi miniszter Vajda Ödön zircisztercita apátnak a kaposvári állami gimnázium részére adományozott 100 forintért köszönetét nyilvánította.

— **(Névmagyarosítások.)** *Schoner* János, m. á. v. géplakatos, dombovári lakos, valamint kiskoru Árpád és Teréz gyermekei Somlaira, — *Petrovics* Kálmán, m. á. v. mozdonyvezető, dombovári lakos, *Petőre*, — *Brtányi* Árpád, m. á. v. mozdonyvezető, dombovári lakos, *Bertányira*, — végül *Kreister* Oszkár, csurgói illetőségű, budapesti lakos, valamint kiskoru Tibor és Borbála gyermekei Kármánra magyarosították nevüket, belügyminiszeri engedély folytán.

— **(Az öngyilkos temetése.)** Az elvesztett pénz miatt öngyilkossá lett *Tauszig* Emilt, az Engel József és Fia pécsi borkereskedő cég szerencsétlen, jobb sorsra érdemes fiatal pénztárosát, tegnap délután boncolták fel Üszöghön. A hivatalos vizsgálat minden kétséget kizárólag megállapította az öngyilkosságot s a boncolás során az is megállapított, hogy az az egy lövés, melyet a fiatal öngyilkos jobb halántékába tett, rögtön halálát okozta. A holttest már hosszabb idő óta feküdhett az erdőben, mikor ráakadtak s e miatt a hatóság elrendelte, hogy a boncolás után koporsóba tegyék és a cég kívánságához képest, behozván Pécsre, rögtön el is temessék. Ez tegnap hat órakor meg is történt. Az öngyilkos szüleitől még eddig semmi értesítés sem jött a szomorú táviratra, mely megvitte nekik a távolba, a csehországi Schmichowba fiuknak gyászos halálhírét.

— **(Országosvásári forgalom.)** A városi állatorvosi hivatal ma állította össze pünkösdi országos vásárunk állatvásárának forgalmát. E szerint a vásár alkalmából összesen 1488 átírás történt s eladatott 410 ló, 59 csikó, 261 tehén, 28 ökör, 8 bika, 30 üsző, 171 tinó, 208 borju, 304 sertés és 9 kecske. Ebből láthatólag legnagyobb forgalom volt a lóvásáron, s aztán a szarvasmarha és végül a sertésvásáron.

— **(Bizottsági ülések.)** Ma délután két bizottsági ülés is volt a városházán. Délután 3 órakor a vízvezeték-ellenőrző bizottság ülésezett; öt órakor pedig a kavicsátvételt ellenőrző bizottság tartott ülést, melyen *Herbert* János, gazdasági tanácsnok elnöklete alatt *Ráth* Mátyás és *Egry* József bizottsági tagok és *Slezák* Vilmos, osztálymérnök vettek részt. A megyei erdészeti albizottság tegnap szintén ülést tartott. Az üléseken folyóügyeket tárgyaltak.

— **(Az április 11-diki díszközgyűlés.)** A városi törvh. bizottságnak a Bánffy-ünnep alkalmából tartott díszközgyűléséről felvett jegyzőkönyvet — jóskára — ma adták ki egy nyomtatott füzetben. A füzet tartalmazza a díszközgyűlésen jelenvoltak névsorát s e szerint a 114 városi képviselő közül összesen 47, *mondá negyvenhét* képviselő volt jelen. Közli továbbá a füzet báró *Fejérváry* Imre dr. főispán rövid megnyitó beszédét, *Krasznay* Miklós dr., bizottsági tag alkalmi

szónoklatát s a *Majorossy* Imre polgármester által előterjesztett s a királyhoz intézett hódoló feliratot. A jegyzőkönyvet felvette *Tróber* Aladár dr. főjegyző s hitelesítették a polgármester és *Kiss* József, *Egry* József, *Kindl* József bizottsági tagok és *Fekete* Mihály, városi tiszti főügyész.

— **(Az elhanyagolt Tettye.)** Egyszerre több panaszos levelet is kaptunk, a mik arról szólnak, hogy a kies tettyei fensikot mennyire elhanyagolja a hatóság. Télen át a százados vadgesztenyefákat vandál emberek kivágták és feltűzelték, most pedig — bár a rendőrfőkapitány tilalmat adott ki ellene — odajárnak legeltetni a tettyei romok alá és ott tönkreteszik a puha pázsitot. Ez ellen a vandalizmus ellen pedig a környékbeli villatulajdonosok nem mernek panaszt tenni, mert ki vannak téve annak is, hogy egyszer csak a villájukat gyújtja fel valaki boszúból. Ajánljuk tehát e tarthatatlan állapotot a rendőrfőkapitány figyelmébe, mert végre is így a kies tettyei fensik barbároknak lesz a tanyája, a kik ott mindent elpusztítanak! A hatóság pedig, ha másképp nem, parcellázás útján olcsó árak mellett értékesíthetné a romok körüli területet, melyet nyaralókkal lehetne benépesíteni, míg most az elhagyott s felügyelet nélküli hely visszatartja a kirándulókat is onnan.

— **(A város legújabb házvétel.)** Az Ágota-utca 3. szám alatt levő, *Weidinger* Ferenc tulajdonát képező háznak és teleknek 4000 forintért való megvételének tárgyalását a város Tanácsa a legközelebbi városi közgyűlés tárgysorozatába vette fel.

— **(A püspök bérmautja.)** *Hetyey* Sámuel megyés püspök, bérmautját ma fejezte be a kéméni esperesi kerületben. Tegnapelőtt Bozsokon, tegnap Himesházán, ma pedig Mária-Kéménden végezte a bérmálást. A püspök bérmautját befejezván, Nádasdról holnap Pécsre érkezik s pünkösdvásárnapján a székesegyházban végzi a bérmálást.

— **(Nyári mulatság a katolikus körben.)** A katolikus kör vezetősége, mely a tél folyamán is rendezett sikerült táncestélyt, most néhány nyári mulatságot is akar tartani tagjai és azok családjai részére. A mulatságok mérsékelt belépti díj mellett lesznek tartva és pedig úgy, hogy a jelentkezők az összes mulatságokra szóló belépti jegyüket összegyűjtve gyanánt válthatják meg, a mi egyrésztől őket minden mulatságon való megjelenésre feljogosítja, más részt a rendezőségnek is biztosítékot nyújt, hogy minden estélyen kellő számban fognak a tagok résztvenni.

— **(Gyilkos jókedv.)** Mohácsról írja tudósítónk, hogy *Damjanits* Stipó mároki és *Petrovics* Markó darázsi munkások a kisköszegi kőbányából vendéglőbe mentek mulatni. Jókedvükben verekedni kezdtek, mire *Petrovics* *Damjanits*ot 15 centiméter hosszú késsel oly erővel szurta mellbe, hogy azonnal meghalt. A gyilkost elfogták.

— **(Uj bélyeg.)** A magyar korona országai területén 1891. évi ápril hó elseje óta forgalomban levő magyar bélyegjegyek helyett 1898. évi július hó elsejétől kezdve koronaértékre szóló új bélyegjegyek fognak forgalomba bocsátatni. Az új kiadású bélyeg

egyek 1, 2, 4, 6, 8, 10, 14, 20, 24, 30, 40, 50 és 72 fillér, továbbá 1 korona, 1 korona 20 fillér, 1 korona 50 fillér, 1 korona 80 fillér, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 20, 24, 30 és 40 korona értékben, összesen 29-féle értékfokozatban vékony, fehér vízjegyes papíron és enyvezett hátrészszel vannak kiállítva. A jelenleg forgalomban levő bélyegjegyek az 1898. évi július hó elseje után is 1898. évi augusztus 31-éig árusíthatók s teljes érvényvel használhatók, 1898. évi augusztus hó 31-ének lejártával azonban forgalmon s érvényen kívül helyeztetnek, mihez képest 1898. évi szeptember hó elsejétől kezdve kizárólag csak új bélyegjegyeket szabad elárusítani és használni. Az ekként forgalmon s érvényen kívül helyezett bélyegjegyeknek ezen időpont letelte után való használata a törvényes bélyegkötelezettség nem teljesítésével egyenlőnek fog tekintetni s az illetéki szabályok szerint ezzel egybekötött hátrányos következményeket fogja maga után vonni. A forgalmon kívül helyezett, érvényt vesztett bélyegjegyek a törvényes határozmányok megtartása mellett a bélyegraktáraknál, kir. adó- s jövedéki hivataloknál az 1898. évi szeptember hó 1-től bezárólag ugyanezen hó 30-áig új bélyegjegyekkel ingyen lesznek kicserélhetők.

— **(A Merkur.)** Holnap éri el a Merkur-csillag legnagyobb nyugati eltérését (elongatio) a naptól. Ekkor figyelhető meg legkedvezőbbben kevéssel a nap fölkelte előtt ez a vörös fényű csillag, melyet a régiek a tolvajok istenéről neveztek el, mivel egyre elrejtőzik a nap fényes sugaraiban. Ilyen jól csak nagyon ritkán látható és ennek a körülménynek tulajdonítsuk nagyrészt, hogy a tudós csillagvizsgálók oly kevés érdekeset tudnak erről a csillagról beszélni. A Merkur jóval kisebb világ, mint a föld. A nap korongja ottan néha tízszer akkorának látszik, mint itt nálunk és ebből mindenesetre az következik, hogy a Merkur világa sokkal melegebb és fényesebb, mint a miénk. Alapos okunk van hinni, hogy magas hegységek is vannak a Merkuron, sőt mi több, Boë belga csillagász olyas valamit is látott messzelátójával a Merkuron, mintha egy hatalmas tűzhányó hegy is működne azon a másvilágon. Igen különös megfigyeléseket tett nemrég Percival Lowell is a Flagstaffi hegyen. Szerinte a forró nap már egészen kiszáritotta volna a Merkur felületét, úgy, hogy ma már csak sivatagot találna ottan az a másvilági utas, akinek sikerülne odáig eljutni. Pusztaság és szárazság ott minden. Helyenkint óriási repedések vannak a földben, a miknek szélessége több száz kilométer. Lowellnek ez a nézete azonban még korántsem végérvényes. Csak a jövő korszakok fogják leleplezhetni a Merkur-világ titkait.

— **(A paksi plébános fogadtatása.)** Streicher József, az új paksi plébános tegnap vonult be Paksra. Németbólyból jövet a szegzárdi-utnak a városba vezető részén zeneszóval és bandériummal fogadták. A város közönsége nevében Popovits Gyula főjegyző üdvözölte az új plébánost, a ki aztán bevonult a plébánia-lakba. Ez előtt a Katholikus Legényegylet dalárdája énekelt s aztán a hitközség és az iskolaszék nevében Szentpétery József, járásbíró, üdvözölte az új plébánost. A tanítói kar nevében Geyer Ádám tanító mondott üdvözlő-

beszédet, a papság nevében Kienle József adminisztrátor, az iskolásgyermek nevében pedig Szentpétery Janka. A fogadtatást a legényegylet dalárdájának éneke zárta be. Este a Bütti-féle nyári helyiségben bankett volt az új plébános tiszteletére.

— **(Tizennégy éves gyilkos.)** Kácsfalu községben gyilkosságra vetemedett egy tizennégy éves gyermek. Szekalics Jaksának hívják a fiatal gyilkost, a ki haragudott a kilenc éves Szalaics Simonra, s ez a harag gyilkossá tette. A fiút becsalta a házukba s ott ráfogta az apja töltött vadászfegyverét és egy lövéssel agyonlőtte. A fiatal gyilkost elfojták s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Betörés.)** Az Alsó-Makár-utca 8. szám alatti présházban az éjjel betörők jártak. Felfeszítették az ajtót és a présházból a mit birtak, elemeltek. A kár nem valami nagy. A betörők kézrekerítése végett a rendőrség megindította a nyomozást.

— **(Különös koldusasszony.)** Különös alak fordult meg a minap az egyik párisi rendőrszobában. Egy rongyokba burkolt részeg asszonyt hoztak be a rendőrök koldulás miatt. Kihallgatásakor azt mondta, hogy Passyba való és hogy nem szorult rá a koldulásra, mert ő nagyon gazdag. A rendőrtisztviselő hallott már valamit erről a különös asszonyról és egy detektivet adott melléje, aki hazakisérte, hogy meggyőződjék szavainak igazságáról. Otthon ki is derült, hogy az asszony gazdag embernek a felesége és két gyermeke is van. Néhány év óta eliszákosodott és ha részeg, leveti finom ruháit, rongyokba burkolózik és koldulni megy; ilyenkor két-három napig haza sem megy. Mikor kijózanodva hazatér, akkor mindig szétoszt néhány száz frankot a szegények között. A férje többször próbálta már, hogy otthon tartsa, ha részeg, de nem lehetett birni vele. Valószínűleg elmeegógyító-intézetbe fog kerülni.

— **(A szegzárdi Garay-szobor leleplezése)** ünnepélyére, mely június hó 5-én fog végbemenni, lázas készülődések folytak Tolnavármegye székhelyén. Vendégül meghívták a fővárosi írói, művészi és hírlapírói köröket, kiknek ellátásáról a rendezőség a legmesszebb menő intézkedéseket megtette. Az akadémia részéről Lévy József, a Kisfaludy-társaság részéről Hercegh Ferenc, a Petőfi-társaság részéről dr. Kenedy Géza, Bartók Lajos, Ábrányi Emil, Bársony István, Papp Zoltán, Neugebauer László, a Nemzeti szalon részéről Hock János már bejelentették lejelvetelüket. Ezenkívül a tolnamegyei országgyűlési képviselők, köztük Percel Dezső belügyminiszter is, részt vesznek az ünnepélyen. Az egész megye birtokos osztálya részt vesz a nagyszabású ünnepélyen melynek előestéjén gróf Széchenyi Sándor val. bels. titk. tanácsos, főispán, a fővárosi és vidéki illusztris vendégek részére fogadóestélyt tart. A vendégeket Sárbojáról külön vonat szállítja Szegzárdra, mely esti hét órakor érkezik meg az ünneplő városba. Ugyanakkor este az új kaszinó pompás nyári helyiségében sétatáncverseny lesz; másnap a »Szegzárd-szálló«-ban tartandó bankett után a főgimnázium előtti téren a sárközi jellegzetes és kiváló szépségű népviselet bemutatása következik, hogy a vendégül hívott fővárosi illusztris vendégek, művészek

és írók gyönyörköhessenek a ritka szép népviseletben és karakterisztikus táncukban. Este a kaszinó fényesen kivilágított parkjában táncestélyt tartanak, melyen a lady patronessi szerepet Stankovánszky Jánosné, a megye egyik legszebb uriaszonya, vállalta el. A diszebédre a szegzárdi szőlősgazdák régi hirneves vörös és fehérboraik legjavát ajánlották föl s a vendégeknek alkalmuk lesz meggyőződni a világhírű szegzárdi borok kitűnő minőségéről. Az ünnepély rendezését Simonsits Elemér vármegyei főjegyző elnöklete alatt százas bizottság látja el, s mindenről gondoskodnak, hogy a vendégek méltó ellátása és az ünnepély fénye ellen kifogás ne emelthessék. A fővárosi nagyobb lapok is vendégül meghívták, hogy a Szárnovszky Ferenc kiváló tehetségű szobrászunk által alkotott Garay-szobor leleplezésének országos jelentőségű ünnepélyén a megye és város örömeinek szemtanui lehessenek. Az ünnepély alkalmára Bodnár István szerkesztése mellett Garay-albumot adtak ki, melyben a fővárosi legelső írók és művészek szerepelnek, s diszes kiállításáról a budapesti Franklin-társulat gondoskodott. A mű fődiszét Zichy Mihály pompás képe, az »Obsitos«, képezi, mely a jeles művész egyik legsikerültebb alkotása.

— **(Hercegi cím bitorlása.)** Megemlékeztünk mi is arról a tolnai kalandorról, a ki Woroniecki Miciszlav néven egy fogadóban pincéreskedett. A rendőrséggel nálunk is konfliktusba keveredett cím-bitorlás miatt. Most pedig a bécsi rendőrség szólította föl, hogy hercegi voltát igazolja. Az álherceg kijelentette, hogy anyja, Cartoryski hercegnő halála után Woroniecki herceg adoptálta s így jogosan használhatja a hercegi címet. De mert ezt semmivel sem tudja beigazolni, egyszer s mindenkorra eltiltották a hercegi cím használatától és utasították, hogy jövőre a Fialka Imre nevet használhatja csak, a minthogy katonakönyve is e névre szól.

— **(A baranyavárvidéki tanítóegylet)** folyó évi rendes közgyűlését tegnap tartotta a kisköszegi róm. kath. népiskola helyiségében. A diszközgyűlést Stefan Péter elnök nyitotta meg, majd Stefan Gyula dárda tanító, olvasta fel »Miként lehet az egyszeregyet a gyermekben maradandóvá tenni« című értekezését. Azután a könyvtár és pénztár állapotáról szóló jelentést hallgatta meg a közgyűlés. Az egyletnek van 4 disztagja és 44 rendes tagja.

— **(Tízezer hold a munkásnép kezében.)** A zágrábi főkáptalan, a melynek Módos környékén tízezer hold birtoka van, a mezei munkásokat közelről érdeklő, döntő lépésre határozta el magát. Kihirdette ugyanis, hogy az óriási földterületet, a mely több mint tíz éven át Dungyerszky Lázárnak, az ismeretes bács megyei nábobnak volt bérbeadva, a jövő gazdasági évtől kezdve többé egy bérlőnek hasznóbérbe nem adja, hanem parcellázni fogja s a módosi földművesek közt osztja ki megfelelő évi bér mellett. A főkáptalan elhatározásának híre a munkásnép körében nagy örömet okozott.

— **(Gorombáskedő szolgálóegény.)** Göröcsönyben a negyvennyolcadiki törvények szentesítésének ötvenéves évfordulóját ünnepelték, midőn Tóth Péter ócsárdi szolgálóegény

helytelen viselkedésével az ünnepi hangulatot megzavarva, a közbelépő görcsönyi tanítóval szemben is gorombáskodott. Az ünnepélyt zavaró szolgálégy ellen a hatósági eljárás megindított.

— **(Hat ember visbefulása.)** Tegnapelőtt estefelé hat bát-monostori és két szeremlei ember (ezek közül egyik 84-éves) a tolnamegyei partról a bácskai oldalra indult egy csónakon. A tolnamegyei révészek figyelmeztették őket elindulás előtt a kitörő félben levő viharra és kérték, hogy várjanak másnap reggelig, az emberek azonban a figyelmeztetés dacára elindultak és midőn a Duna közepére értek, kitört a vihar teljes erejéből. A csónakon levők megfeszítették minden erejüket, hogy ép bőrrel jussanak a tulsó partra, de hiába erőlködtek, mert az óriási szél fölborította a különben is könnyű és rozoga csónakot. A parton levő emberek kétségbeesve látták a nyolc ember iszonyu haláltusáját, mert a borzasztó vihar miatt képtelenek voltak minden mentési kísérletre. A nyolc ember közül csak kettő menekült meg. Öt monostori ember és a nyolcvannégy éves szeremlei aggastyán a Dunába halt.

— **(Képviselőválasztás.)** Bács-Almáson tegnap volt a képviselőválasztás. Két jelölt állott egymással szemben: a szabadelpárti Latinovics Géza és a függetlenségi párti Szederkényi Nándor. A szavazás rendben ment s mindössze az okozott néhányszor zavart, hogy néhány Szederkényi parti szavazó a jelölt nevét nem tudta tisztán kimondani, de

azért az elnök ezeket a szavazatokat is elfogadta. A szavazást délután 5 órakor fejezték be. Az eredmény az, hogy Latinovics Géza 1094 szavazatot kapott Szederkényi Nándor 691 szavazatával szemben s így kerület képviselője Latinovics Géza lett 403 szónyi többséggel. S most már nem gazdátlan többé az elhunyt *Siskovich* Tamás mandátuma.

— **(Csőd.)** Gyarmathy Gyula pécsi pékmester ellen a pécsi kir. törvényszék a csődöt elrendelvé, csődbiztosul dr. *Jobst* Béla kir. törvényszéki bírót, tömeggondnokul dr. *Günsberger* Soma, helyettesül dr. *Deutsch* Zsigmond ügyvédek nevezte ki. A csődötmeget terhelő követelések június huszonhetedikéig jelentendők be, felszámolási határidőül július második, a csődválasztmány megalakítására pedig július negyedike tűzetett ki.

— **(Bicikli-adó, pezsgő-adó, macskanyöször-adó.)** Körülbelül már elmondhatjuk, hogy az Edisonok kora lejárt. Ma már, ha valaki fölhalál valami ravasz szerkezetű gépet vagy titokzatos csavart, — az nem fizeti ki magát. Ezért az Edisonok kimulóban vannak. Az új nemzedék, a mely helyébe kerül, sokkal érdekesebb dolgokon töri a fejét. Adótárgyat keres, új adótárgyat; mert bizony új adótárgyat találni manapság van akkora föladat, mint a puskaport fölhalálni. Az adótárgy-keresők rendszeren megnéznék valakit, aki ép elibök kerül. Tegyük föl, hogy az a valaki fehér gamasniban jár. Emberünk erre így gondolkodik: A kinek van gamásnija annak biztosan van pénze. Mert ha nem lenne

pénze, nem vehetett volna gamásnit. Tehát: meg kell adóztatni a gamásni-adóval. Körülbelül ily módon keletkezett az eszméje két érdekes új adónemnek. Az egyik — a melyről már szoltunk — a bicikliadó. A bicikliadó után még eredetibb adó eszméjét vetették föl: a pezsgő-adót. Ezzel is már nagyon komolyan foglalkoznak, mert aki pezsgőzhetik, annak van pénze, és az viselheti a többi mellett a pezsgő-adót is. Nem tudjuk, mi fog ezek után következni; de a mi részünkről ajánljuk az ugynevezett macskanyöször-adót, mert a kinek macskanyöszöre van, az lumpolt, a ki pedig lumpolt, annak pénze van és az még büntetésből is megérdemli az újabb adót.

— **(Visbefult gyermek.)** Paksi levelezőnk írja, hogy e hó 25-én reggel 8 órakor két kis gyermek akként játszadozott a Duna partján, hogy abba lábukat belelógatva lubickoltak. Egyszerre csak az egyik kis fiu, névszerint *Szarka* Sándor, megcsuszott és belebukott a Dunába, a másik utána akart kapni, mire ő is beleesett. Rémülve látta ezt a partról *Kiss* Péter hajós és gondolkodás nélkül utánuk vetette magát; sikerült is kimentenie élve az egyiket, de *Szarka* Sándor, mire kihuzták a vízből, már meg volt halva. A szülők vigasztalhatatlanok, mivel egyetlen fiukat vesztették el.

— **(Tanulmányi kirándulás Fiuméba.)** A pécsi zirc-ciszterciendi főgimnázium 23 növendéke ma délelőtt a féltizenkét óra után induló vonattal utazott el *Ágh* Timót

Majd kis szünet után, mely alatt búsan tekintett maga elé, folytatta:

— Midőn atyád házában betegen feküdtem s általatok tudtam meg, hogy Franciaországot ellepték az ellenségek, hogy Napoleon menekülni volt kénytelen, akkor egy pillanatra üresnek, sivárnak tetszett az az érzés, mely keblemben dult s melynek neve: a honszeretet. S érted Erzsébet, kit végtelenül szerettem s most is a rajongásig szeretlek, képes voltam lemondani, hogy hazamba visszatérjek, de titkon sohasem hagyott el az a sejtelem, hogy Napoleon vissza fog térni Franciaországba. Biztam a császár tündöklő szerencse-csillagában. S midőn futótűz gyanánt terjedt el a hír, hogy Napoleon visszajött, nem volt maradásom, mennem kellett, hogy végigszenvedjem szeretett hazám pusztulását, szemtanuja legyek a császári trón bukásának s elveszítsem bizalmamat a császárnak! Ez az én sorsom.

— Te még mindig szereted hazádat s nem akarnád többé elhagyni?

— Szeretem Franciaországot most is, mint azelőtt, de itt maradni nincs erőm. Inkább a világ végén élnék koldusboton, mint itt dúsgazdagon. Erzsébet! Imádozt feleségem! Van egy tervem. Jer velem Amerikába, a szabad államba. Ott egy csendes kis helyet választok ki számunkra, hol végre is otthonunkat felépíthetnénk.

— Amerikába?! — kérdé ijedten Erzsébet.

— Igen kedvesem. Vagy oda nem jönnél velem?

— A túlvilágra is elmegyek, ha arról van szó, hogy veled menjek. De elfeledted René, hogy már van egy közös otthonunk, a hol nehéz szívvél és tárt karokkal várnak reánk?

hirt kapni férje felől s hiába igyekezett őt az öreg Léna vigasztalni, hogy a jóságos ég megóvja a kapitányt, Erzsébet nem vigasztalódott meg, sőt ilyenkor még keservesebben zokogott.

Egy estén ismét ott ült a fiatal asszony, kicsiny szobájában s buskomoran tekintett maga elé. Az öreg Léna épen megnyugtanni igyekezett urnőjét s kissé lecsendesíteni, midőn valaki hirtelen megrántotta a csengetyüt. Ki jöhetett még ily későn?

A komorna sietett ajtót nyitni. Kis vártatva egy polgári ruhába öltözött férfi jelent meg az ajtóban.

Erzsébet — mintha kísértetet látna, tágra meresztett szemekkel bámult a félhomályban álló alakra s a következő pillanatban — »René! Édes férjem!« kiáltással, ott termett férje ölelő karjai között.

Sokáig tartották egymást szólanul, boldogan átölelve, míg nem Erzsébet — ki előbb nyerte vissza lélekjelenlétét, megszakitotta a csendet.

— Tehát nem álmodom, te ismét visszatértél — s hála az égnek urának — egészségesen? Fordítsd felém arcodat René, hadd tekintsek szemedbe s győződjem meg arról, hogy nem álmodom!

De René búsan lehajtottá fejét neje vállára.

— Ne nézz a szemembe Erzsébet. Engedd szégyenpirban égő arcomat kebleden elrejtennem. Nem bírok rád tekinteni!

— Igen Erzsébet . . . édes feleségem . . . visszatértem egészségesen, de legyőzve, megalázva s leveretten!

— Kérlek hallgass René! Ne keserítsd meg a viszontlátás édes örömeit, ily sötét gondolatokkal.

— Óh mily örömet szabadulnék tőlük! Csak ne

és Bitter Illés tanárok vezetése alatt Fiuméba, hová holnap reggel érkeznek meg. A kiránduló diákok Fiumében töltik a pünkösdi ünnepeket és a jövő kedden az esti vonattal indulnak vissza és szerdán a délelőtti vonaton érkeznek Pécsre.

— **(Israeliták ünnepe.)** Ma kezdődött a Schabuot, az izraeliták kétnapos pünkösdi ünnepe, a mit a tizparancsolatnak az Úr által a Sinai hegyen történt kinyilatkoztatása emlékére ülnek meg. A pécsi izraelita templomban tegnap este 7 órakor ima vezette be az ünnepet s reggel félhétkor s délelőtt 10 órakor volt ájtatosság, mely utóbbin dr. Perls Ármin főrabbi ünnepi beszédet mondott. A mai nap este 7 órakor ájtatossággal fejeztetik be s holnap ugyanily sorrendben tartatik az ünnepi istentisztelet.

— **(A cigány szerencsése.)** Kolompár Jakab, lókupekedéssel foglalkozó cigány a göröcsönyi vásáron egy lovat árult. Ugyanott árulta a lovát Kertész Vendel, pécsi lakos is és hogy s hogy nem, elég az hozzá, hogy a cigánynak megtetszett a Kertész uram lova és cserébe felajánlotta a lóért az övét. Noha egyik állat sem volt ugyan példánya a hét kövér esztendőnek, hanem inkább a hét sovány esztendő látszott bennök megtettesülve lenni, a csere megkötött és a cigány lova a polgáré, ennek lova pedig a cigányé lett. Hazavezette aztán a cserélt lovat a szerencséjének örülő Kolompár Jakab, de a ló tegnap este — megdőglött. Persze a cigány ma reggel beállított Pécsre és itt a községi bíróságnál bejelentette az esetet. A községi bíró megidézte

Kertész Vendelt és ráparancsolt, hogy a cigány lovát adja vissza, ő pedig hozza haza az elhullott lovat, ha akarja. A cigány visszakapta a lovát, a polgár pedig most azt állítja, hogy — mégis van a cigánynak szerencsése!

— **(A lelkiismeretes bérmaapa.)** Megnyitja a porkoláb a rendőrkapitányi szoba ajtaját. Egy ember jön be vele, de beakarna lépni egy karcsu, fiatal leányzó is, azt azonban visszatolja a kezével.

— Nos, mi az bácsi? kérdi az öregtől a kapitány.

— Hát, kérem szépen, ha már így van se baj. De tetszik tudni a feleségem már hozzá készült a bérváláshoz. Tessék addig kieresztetni. Vasárnap majd visszajöhet.

— Hát jól van, vigyék. Hagyja helyben a kapitány.

— Köszönöm alássan. Mert a feleségem lesz a bérmaanya, én meg a bérmaapja. Ha már hozzákészültünk, hadd essünk át rajta... Aztán, ha meglesz a bérválás, visszajöhet a lány s itt foghatják, a meddig csak tetszik!

És nevet is hozzá s int egyet a kezével, olyaténkép, mikor valakire keresztet vetnek — balkézrel. A karcsu, fiatal lány tehát kikerült a börtönből, hová csavargásért csukták, a lelkiismeretes bérmaapa utánjárására.

Az optikai cikkek megérkezéssel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét a legjobb, legújabb párisi látcsövek, hő és légsúlymérők, legjobb arany, ezüst, állany és teknősbékacsont szemüvegek és orrcsüptetők, leg-

finomabb kristályüvegek és hegyjegecek beszerzésére, amelyeket oly jutányos árban és kifogástalan minőségben árusítok el, hogy a vevőnek az árban nemcsak tartós öröme telik, hanem amellet olcsóbb és előzékenyebb kiszolgálásban részesül, mint bárhol másutt. Mindennemű e szakmákba vágó javításokat és elkészítéseket legjutányosabban és pontosan eszközöl *Schönwald* Imre.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind. gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:29	6:34		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:04	7:11		
<i>Barcs</i>	10:51	8:55		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	8:50	8:52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
<i>Üszögh</i>	5:50	12:25	4:34	8:30
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51)				
Mohács érk. 7:44	11:35	2:39	12:35	
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
<i>Eszék</i>	8:08	2:25	6:44	10:40

volnának szikla szilárdsággal agyamba és lelkembe vésve! Csak helyet találnék, ahol megmenekülhetek tőlük s elmennék oda, ha a világ végén volna is!

Erzsébet szeretetteljes gyöngédséggel vonta férjét maga mellé a pamlagra s így szólt:

— Nagyon közel fekszik ez a hely. Jöjj ide René . . . hajtsd a vállamra fejedet s pihenj meg te fáradt vándor!

S a férfi engedelmesen, neje keblére hajtotta fejét s sirt, zokogott, mint a gyermek . . .

Midőn a jóttevő könyvek felszáradtak szemeiben, felemelkedett helyéről s átölelve fiatal feleségét, búsan kérdezte:

— Tudod Erzsébet, mit jelent az: legyőzötten térni vissza a csatatérről?

— Tudom édesem — szólt Erzsébet komolyan — s méltányolni is tudom fájdalmadat, de te nem mint legyőzött tértél vissza, hiszen hallottam, hogy ezreded Wandame tábornok vezetése alatt, győzelmet is aratott.

René kénytelen volt Erzsébet eme komoly védelme fölött elmosolyodni.

— Ugy látom kedvesem, ha még sokáig beszélgetnénk, te képes volnál nekem győzelmi babért nyújtani s mint csatanyertest ünnepelni?

— Meg is érdemelnéd a babért — válaszolt komolyan, kissé elpirulva a fiatal asszony. A bátor harcos, ki egy veszett csatából tér haza, gyakran sokkal több hőstettet visz véghez, mint a győzelmi mámorban úszó csatanyertes, mert a legyőzöttnél még a tisztességes visszavonulás is győzelem.

— Bocsáss meg, te kedves kis vigasztaló — szólt René megcsókolva felesége homlokát — de lásd, mindamellet, hogy tenger nagy szerelmed ezerszerte többet ér nekem, mint bármely babér, mégis ezer kín tépi a szívemet a fölött, hogy hazámat tönkretették s császáromat száműzték.

— Tehát tudod már, hogy hova küldték száműzetésbe Napoleont?

René »igent« intett a fejével.

— Tudod már azt is, hogy a hajó, mely Szt. Helena szigetére viszi a császárt, már a tengeren van?

— Tudom.

— S te is azon a véleményen vagy, hogy Szt. Helena szigetéről Napoleon nem térhet többé vissza?

— Ha Franciaország és Szt. Helena szigete között nem folyna is az Oceán s a császár nem is volna, mint Prometheus a sziklához láncolva, akkor sem térhetne vissza többé Franciaországba.

S midőn Erzsébet meglepetten tekintett férjére, ez halkan, mintha önmagának sem merné bevallani, sugta:

— Elvesztettük a császárra helyezett bizalmunkat!

— Te is René? — kérde meglepetten Erzsébet.

— Igen. Napoleon ellenségeinek némileg igaza van; a császár önmagának legnagyobb ellensége. S a mit még néhány hónappal ezelőtt — mi, kik imádtuk Napoleont s vérünket áldoztuk érte, még álmodni sem mertünk volna — most már százezren tudják. Mi elvesztettük bálványunkat, melyért rajongtunk, kiben Istent véltünk látni, emberi önzésével a földre sujtotta eszményképünket, hitetgetett s megcsalt bennünket. Ezért vagyunk mi kétszeresen legyőzöttek.

Törvénykezés.

§ **Váltóhamisító.** Szabó Ferenc magyar-peterdi lakosnak ugyancsak nehéz az élete; apja, anyja és egy nagybátyja, mind munkaképtelen öreg emberek, laknak nála s így bizony sok gondot okoz neki a mindennapi kenyér megszerzése. Mindezekon kívül pedig még adóssága is volt dr. Kereky és dr. Székely pécsi ügyvédeknek s hogy kifizethesse őket, váltóra vett fel pénzt, a melyet nagybátyja, Biró Ferenc és unokatestvére, Nagy József irtak alá. Ez a pénz azonban csak a Kereky kifizetésére volt elég és hogy Székelyt is kielégíthesse, a ki szoritotta a pénzért, nevezett rokonainak nevét egy száztizenöt forintos váltóra hamisította, melyet kifizetni nem tudott s néhai Haberényi volt pécsi lakos képviselőjében dr. Toldi ügyvéd megpörölt. A per folyamán kiderült a hamisítás és Szabót ma a törvényszék váltóhamisításért, a tekintetbe vett enyhítő körülmények mellett, hat havi börtönre ítélte. Az ítélet mérvében a vádlott és a kir. ügyész is megnyugodott, azonban a büntetés kitöltésének aratás utánra való halaszthatásáért az elítélt felebbezést adott be.

§ **Alaptalan gyanu.** Talián Lázó jó módú sokac gazdaember Beremenden, a kitől egyszer tizenhat darab tököt loptak el. A káros azt hallotta egy Mogyanovics Sztoka nevű embertől, hogy a lopást Vucsics Lázó követte el és rögtön a bíróhoz sietett s csendőrök kíséretében jelent meg Vucsics házában kutatást tartani. A kutatás semmi eredményre sem vezetett és Vucsics hatóság előtti rágalmazás miatt feljelentést tett Talián ellen, s ezt az ügyet ma tárgyalta a pécsi kir. törvényszék. A vádlottat dr. Günsberger Samu ügyvéd beszéde után négy napi fogházra átváltoztatandó husz forint pénzbüntetésre és a bűnügyi költségek megfizetésére ítélték, miben úgy az és védője, mint a királyi ügyész megnyugodtak s így az ítélet jogerős.

§ **A falu szarkája.** Geresden általában olyan embernek ismerték Hornung Jánost, a ki nem igen törődik azzal, hogy kinek a holmija az, a mi kezeügyébe akad, hanem elemeli. Tetten azonban nem lehetett élni, míg végre a múlt évben nagyon erős gyanu irányult ellene, hogy Lemmer Mátyás padlásáról ő lopott el lisztet, zsákot és gabonát körülbelül tizenöt forint értékben. Házkutatást tartottak nála és nemcsak a Lemmertől ellopott tárgyakat találták meg, de még más tárgyakat is, melyeknek tulajdonosai Róth Jakab, Horváth Márton és Réhn György ma eskü alatt állították a törvényszék előtt, hogy azok az ő tulajdonukat képezték. A vádlott beismerte a Lemmer kárára elkövetett betöréses lopást s bár az utóbbi lopásokat tagadta, a törvényszék ezeknek elkövetését is bizonyítottan vette és hét havi börtönbüntetést mért rá, mely ítélet jogerősre is emelkedett.

T a n ü g y.

)(**Szóbeli érettségi vizsgálatok.** A pécsi felső kereskedelmi iskolában az írásbeli vizsgák e héten befejezést nyertek s már a

szóbeli vizsgálatok határideje is ki van tűzve június 21—23 napjaira. Ezekon a vizsgákon Dischka Győző főrealiskolai igazgató és dr. Záray Károly fognak miniszteri biztosok gyanánt szerepelni. Dischka Győző ugyan most betegen fekszik, de remélhetőleg a vizsgák határidejéig felgyógyul és teljesítheti a rábizott feladatot.

)(**Magánvizsgálatok.** A pécsi püspöki tanítóképzőintézetben a IV. osztályról szóló magánvizsgálatok tegnap és ma tartattak meg. A tanképesítő vizsgálatok e hó 31-én kezdődnek, a mikor is az írásbeli képesítő vizsgálat tartatik.

)(**Jutalomkönyv.** A szabadságharc hőseinek címmel adott ki Barna Jónás budapesti polgári iskolai tanár, egy ügyesen összeállított, több képet tartalmazó, száztizenegy nyolcadrét oldalra terjedő könyvet, mely különösen iskolai jutalomkönyv gyanánt alkalmas a jó tanulók megjutalmazására. A könyv ára egy korona, megrendelhető a szerzőnél: Budapest, szövetségutca 43. szám.

)(**Tanárok közgyűlése.** A magyarországi kereskedelmi iskolai tanárok ma és holnap tartják Budapesten évi rendes közgyűlésüket, melyen Pécsről Kondor Béla, a felső kereskedelmi iskola igazgatója is részt vesz.

Közgazdaság.

□ **Mi történik takarékpénztári betéteinkkel?** — Sokak ezen keservesen összegyűjtött filléreivel! — Kereskedőknek és iparosoknak adják kölcsönül, vagy egyébként kockáztatják, a helyett, hogy hazánk államfentartó tényezőjének, a földbirtokosság helyzetének javítására fordítanak. Mert a kockázat, ha bevág, bő aratás az ezen pénzügyi intézetek élén álló igazgatóknak, ellenben a földbirtokos — habár ennél a kölcsön feltétlenül biztosítva van — a jelen mostoha gazdasági viszonyok között csak kisebb jövedelmet nyújthat. Mint-hogy pedig a legsolidabb gazdálkodás mellett is megesik, hogy elemi csapás, családi körülmények, vagy esetleg hasznos beruházás szükségére kényszeríti a földbirtokost, hogy ingatlanát gyorsan és előnyösen terhelje meg, oly helyre kellene fordulnia, hogy tényleg gyorsan jusson olcsó kölcsönhöz, mert — tudvalevő dolog — vidéki pénzügyi intézeteink (tisztelt a kivételnek) visszaélnék a földbirtokosok helyzetével s csaknem uzsorakamatra adják kölcsöneiket, fővárosi pénzügyi intézeteink pedig — jöllehet kivétel nélkül — hónapokon át pizmognak a kölcsönügyletek lebonyolításán. Ily körülmények között valóságos szerencse és áldás, hogy ha e fontos pénzügyi művelet keresztülvitelére megbízható, gyors és lelkiismeretes forrást vehet igénybe. E tulajdonokkal dicsekedhetik az Ingatlan- és Jelzálog Forgalmi-Intézet, Budapesten, VI., váci-körut 39. szám alatt, a mely törlesztéses kölcsönöket nemcsak a leggyorsabban, de a legkedvezőbb feltételek mellett is és azon előnnyel szavaztat meg, hogy a kölcsönzött összegek nem záloglevelekben, hanem mindenkor készpénzben számíthatóknak le.

T A V I R A T O K.

— **Gárdost végleg felmentették.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata. A hitvese megmérgezésével vádlott Gárdos Lajos mérnököt ma a budapesti királyi Kuria a gyilkosság vádjára alól felmentette és azonnal szabadlábra helyezte.

— **Zavargások Erfurtban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erfurtban napok óta esténként ismeretlen okokból zavargások voltak. Tegnap este a tüntetések oly nagy mértéket öltöttek, hogy a katonaságot rekvirálták. A rendőrség fegyverét használta a zavargók ellen s husz ember megsebesült és igen sok letartóztatás történt.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV
Felelősszerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.*)

GLEICHENBERGI GYÓGYHELY
Steierországban.

Gyógyeszközök: égvényes-földes források, savó, tehén és kecsketej (száraz takarmány), kefir, fenyő- és gyógyszer-belégzés, forrás-só-belégzés külön kabinokban, pneumatikus kamra, kénsavas, acél- és habzó fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Idény május 1-től szeptember végéig.
Felvilágosítás és prospektus ingyen; megrendeléseket elfogad
a gyógyhely igazgatósága
Gleichenbergben.

Köszönet-nyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik felejtethetetlen szeretett nőm

Wessely Antalné

szül. Karl Györgyike hosszas és kínos betegsége alatt, ugyszinte elhunyt alkalmával részvét-nyilatkozatok és koszorúk küldésével, valamint végtisztelet megadása által, mély fájdalommat és szomorúságomat enyhíteni igyekeztek — hálás köszönetemet.

Kelt Pécsen, 1898. május 27.

Wessely Antal.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Hirdetések.

Szállítok Önnek egy legfinomabb, könnyen járó az 1898-ik évi minden újtásaival ellátott

elsőrendű pneumatikus

kerékpárt
eredeti angol szerkezettel csak **105 frt** készpénzért, egy évi jótállás mellett.

EHRENWALD LEO
Pozsony.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE
Budapest, V., Alkotmány-utca 31. sz.

AZ ADRIANCE, PLATT ÉS CO.
new-yorki gyár világhírű

"ADRIANCE"
kévékötő-, marokrakó arató-
és fűkaszálo-gépeinek
magyarországi kizárólagos képviselője.

Minden a mezőgazdaság keretébe
tartozó szükségletek, mint:

**vetőmagvak, műtrágyák,
anyagok, szerszámok, gépek stb.**

legutányosabb beszerzési forrása. 33667
A szövetséget alapszabályait és havonként kétszer megjelenő „ÜZLETI
ERTEFTŐ”-jét barkinek ingyen és bérmentve megküldi.

Uj erkély!

Holnap vasárnap, május hó 29-én

Unnepélyes megnyitása

**a felső „Vigadó” vendéglő előtti
fedett erkélynek**

Sárközi János zenekara közreműkö-
dése mellett.

Jó és izletes ételek, valódi
hegyi borok, kitűnő salon és dupla
márziusi bakksör pontos kiszolgálá-
lással.

Kezdeté este 8 órakor.

Szabad bemenet.

Számos látogatást kérek

kiváló tisztelettel

HIRCZI FERENCZ

a Vigadó vendéglő bérletje.

793. számhoz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel
közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróságnak
1898. évi Sp. L. 7512. sz. végzésével Dr. Mil-
tényi Miklós ügyvéd által képviselt Gyimóthi
Gyula felperes részére Gyarmathi Gyula alperes
ellen 408 frt 38 kr. követelés és jár. erejéig
elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperes-
től lefoglalt 483 frt 20 kr. becsült ingósá-
gokra, a fentidézett pécsi járásbirósági P. L.
60/ számú végzésével az árverés elrendeltet-
vén, annak az alperes lakásán **Pécsett Kos-
suth Lajos-utca 18. sz. alatt** leendő meg-
tartására határidőül 1898. évi május hó 28-ik
napján délutáni 1/3 órája tüzetik ki, mikor
a biróilag lefoglalt lisztárak s egyéb ingóságok

a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett,
szükség esetén becsáron alul is el fognak
adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárvere-
zendő ingóságok vételárából a végrehajtató
követelését megelőző kielégítéshez tartanak jo-
got, a mennyiben részükre a foglalás koráb-
ban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási
jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi
jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt
kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig
szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdeteménynek
a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól
számítatik.

Kelt Pécsett, 1898. évi május hó 25-ik
napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

520. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel
közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság
1897. évi 31050 számú végzése következtében
Dr. Székely Ede javára, Radó Ferenc ellen
130 frt s jár. erejéig fogantatosított kielégítési
végrehajtás útján lefoglalt és 420 frtra becsült
butorból álló ingóságok nyilvános árverésen
eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság
11443. 1898. számú végzése folytán 130 frt
tőkekövetelés, ennek 1897. évi október hó 1.
napjától járó 6% kamatai és pedig összesen
45 frt 93 krban biróilag már megállapított
költségek erejéig **Pécsett, Nyil-utca 2. sz.
alatt** leendő eszközlésére 1898. évi június
hó 1. napjának délutáni 3 órája határidőül
kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly
megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok az 1881. évi LX. törvényzcikk 107.
és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett,
a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak
adatni.

Kelt Pécsett, 1898. évi május hó 17.
napján.

Fonyó István
kir. bir. végrehajtó.

IFJ. KÖTZÖ PÁL

Budapest, V. kerület Lipót-körut 18. szám.

A t. c. vevőközönségnek szivestudomására hozza,
ogy nagyobb kényelmükre irod áját

V. ker., Lipót-körut 18. sz.

(Vigszínház mellett, a nyugoti pályaudvar Mar-
githid közelébe helyezte át.

Fentartotta azonban a VIII. ker., Szentki-
rályi utca, 49. sz. műhelyt és az V. ker., Lipót-
körut 8-10. sz. alatti raktárhelyiségeit.

A közönségnek további pártfogását kérve ajánlja
Garett legujabb szerkezetű **compound gőzmozgonyait**,
félstabil és stabil alakban, a melyek 40% tüzelő-
anyag megtakarítással dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzcséplőket négyszer
fordítható acél dobsinkekkel, toldást nem igénylő
szalmarázókkal a nagy szita felülettel minden
nagyágban.

Minden fajta lovas cséplőkészleteket, arató- és
vetőgépeket, szecsavágókat, répvágókat és minden
más gazdasági gépeket.

Vidéken lakó szolid ügynökök kerestetnek.

